

Brev fra studentene:

Tanker om Moldova

Litt om hva vi gjorde:

Vi ankom torsdag kveld og ordnet i stand en felles leilighet som alle tre leide sammen. Fredag ble vi hentet og fikk en omvisning på klinikken for ferdighetstrening der studentene trener på fantomhoder og observerer pasienter de første årene. Deretter snakket vi om litt praktisk for prosjektet før vi diskuterte helgen. Vi ble meget godt tatt imot av både professorer, lærere og studenter med professor Diana Uncuta i spissen og de var veldig aktive på at vi også måtte utforske byen. Derfor ble helgen brukt til bl.a. omvisning på Cricova, en meget kjent vinprodusent, og karaokebar i sentrum med lokalbefolkningen.

Den neste uken ble en hektisk uke med både arbeid med masteroppgaven, omvisninger, diskusjoner mm. Vi fikk omvisning og av og til lov til å observere pasienter både i offentlig og privat praksis samt på en større poliklinikk for barn hvor det arbeidet kjevekirurger. Også her ble vi veldig godt tatt imot og de var interesserte både i å høre om hvordan tannlege og tannpleie utdanning/praksis var i Norge samt å fortelle oss hvordan det fungerte hos dem.

Da uken var omme reiste undertegnede hjem. Mitt arbeid bestod av å pilot teste spørreundersøkelsen som skal benyttes. Denne skal nå optimaliseres og deles ut i løpet av sommeren. De to tannpleierstudentene ble til over nyttår for å gjøre ferdig intervjuene som skal benyttes til deres bachelor.

Mine tanker om denne turen er at det har vært en fabelaktig mulighet for meg som person. Jeg har fått observere hvordan tannlegepraksisene utføres og møtt tannleger som åpenbart brenner for sitt yrke og pasientene sine. I tillegg har jeg fått oppleve en helt annen kultur og blitt kjent med en rekke nye mennesker, spesielt de to andre studentene som jeg har bodd med. Jeg har personlig reist en del det siste året og er av den oppfatning at bare det å reise og oppleve andre kulturer og holdninger gjør at du vokser som person. Og dette kan neppe være en dårlig kvalitet for noen som har et yrke hvor 99 % av tiden innebærer medmenneskelig kontakt og kommunikasjon. Derfor er jeg overlykkelig over å ha fått en mulighet til å utføre masteroppgaven min på denne måten og håper at det vi har gjort også kan åpne opp for flere slike muligheter for kommende studenter.

Etter Maria reiste hjem var det to hektiske uker igjen. Men først kom julaften. Litt rart for oss å være så langt vekke fra familien på selve julaften, men det ble en veldig hyggelig kveld. Vi feiret med Moldaviske venner og masse utvalg av tradisjonell mat som smakte nydelig. Mette og fornøyd kom hverdagen raskt tilbake. Nest siste uken fikk vi unnagjort alle intervjuene som var tilbake. I tillegg fikk vi være med å observere både i private og i en offentlig klinikk.

Det innebar at vi fikk være til stede mens tannlegene behandlet diverse pasienter, først og fremst barn og unge som vi hadde hovedfokus på. Vi fikk se barn og unge med dental fluorose, dype karies angrep, traume, redde barn og tålmodige barn. Med andre ord, mye interessant!

På slutten av uken kom nyttårsaften. Igjen, en super feiring med Moldaviske venner. Et helt langbord med deilig mat som vi kunne forsyne oss av, hele natten lang, samt live musikk med Moldavisk dans. Dansen falt særlig i god smak. Vi nordmenn blir veldig trauste sammenlignet med disse danseløvene. Så takk for dansen Moldova.

Siste uken var komt, veldig trist at tiden gikk så fort, samtidig som hjemlengselen begynte å snike seg på. Det ble mye skriving i leiligheten den siste uken, men vi måtte selvsagt innom klinikkene og si farvel til alle de flotte menneskene vi var blitt kjent med. Vi ble så godt tatt vare på der nede, lang over våres forventninger. Varme, imøtekommande og interessante mennesker som alltid var på tilbudssiden. Dette var en opplevelse for livet som vi er utrolig takknemlig for at vi fikk være med på.